BŘEZEN 2020

Hlas Bystřice

FOTO: Pavel Němec

Ples města Bystřice

STRANA 6

V pátek 7. února 2020 se v sále restaurace U Hlaváčků konal ples města Bystřice. Krásná výzdoba, skvělé taneční ukázky, výborná kapela i mnoho cen (všechny vstupenky byly slosovatelné) láká navštívit tento ples i napřesrok.

Ve středu 11. 3. od 17 hodin navštivte veřejné zasedání Zastupitelstva města Bystřice.

STRANA 4

Smlouva mezi městem Bystřicí a Líšno a. s. podepsána!

STRANA 5

Město Bystřice

V úterý 25. 2. proběhla další schůzka, která se zabývala prevencí kriminality. Cílem je, abychom se v Bystřici cítili bezpečně.

Autobusové zastávky u Radošovic byly vybaveny nočním osvětlením. Protože zde není k dispozici elektrický proud, byla použita solární technologie, kdy během dne se nabijí akumulátory, které potom napájejí LED žárovky.

Protože u Hutí při přívalových deštích docházelo ke splachu ornice, která zanášela propusti a obslužnou komunikaci, zadalo město Bystřice vyčištění a prohloubení odvodňovacích struh. Škoda jen, že tudy jel člověk, který patrně neměl vůbec dostat řidičský průkaz.

MC Kulíšek

MC Kulíšek
a Město Bystřice pořádá

Město Bystřice

Velikonoční jarmark v Bystřici

4. dubna
v 15 hod
ve 14 hod.
Velikonoční stezka
Start MC Kulíšek.
Cíl u kašny
na Ješutově nám.

Program:
- Folklórní soubor Benešáček
- Taneční kroužek Koťata Kulíšek
- Staročeský kolotoč
- Pojízdná vláčková lavice
- Pěvecký sbor ZŠ Bystřice
- Velikonoční občerstvovací speciality
- Velikonoční zboží
- Tvořivé dílničky - Zdobení velikonoční břízy u kašny

Ozdobená vajíčka přineste buď ke kašně v den konání a nebo předem do Kulíšku

Co je chvályhodné

Když jsem slyšela letos poprvé zpívat ptáky už v první polovině února, nedalo mi to a vypravila jsem se na procházku. Cestou si dost všímám, a tak mě napadlo,jak se i chvályhodné věci mohou přeměnit na něco méně chvályhodného, či snad dokonce ve svůj pravý opak.

Text: Růžena Dvořáková

Například: je chvályhodné, že někteří lidé chodí pěšky z Bystřice směrem na Semovice, zvlášť jdou-li z nějaké oslavy. Méně chvályhodné je, že po nich zůstávají v příkopech odhozené plechovky a plastové láhve – co jsem tak zahlédla, tak od různých energetických nápojů, od piva i od pro mě poměrně nechutně vyhlížejících barevných limonád. Je mi záhadou, proč není problém donést plnou plechovku skoro až k hrázi rybníka, ale prázdnou, která je přece mnohonásobně lehčí, už nelze donést pár kroků k nejbližší nádobě na odpad?

Dále: je chvályhodné dát včas vědět spotřebitelům, že se bude vypínat elektrický proud. Méně chvályhodné je, že cedule visí na stromě přibitá nebo připevněná lepicí páskou ještě mnoho týdnů a měsíců poté. Když už vítr odnese papír, zůstanou na stromě alespoň ty pásky, které ovšem kmen při růstu škrtí. A jak známo, plast se rozkládá mnoho let! O hřebících ve kmeni už ani nemluvím… Stejné pásky zůstávají u cest i po drobných opravách – to se vskutku nenajde nikdo, kdo by je smotal a odnesl?

Stejně chvályhodné je, když se někde vybuduje nový chodník, nástupiště, či park. Ale už po několika měsících zjistíte, že propadlé dlaždice nikdo neopraví, kolem nového chodníku jsou poházené odpadky, ač odpadkový koš je několik kroků vzdálen, a všechno, i trávníky kolem dětských hřišť, jsou doslova poseté nedopalky. Máme sice pracovníky, kteří se starají o čistotu města, ale ti opravdu nemohou být denně všude. Asi by se i jim lépe pracovalo, kdyby denně neviděli, že jejich práce je nekonečná, kdyby po úklidu zůstalo čisto alespoň po nějakou dobu.

A tak bych byla ráda, kdybychom si všichni uvědomili, že chceme žít v hezkém čistém městě. A až budeme mít zrekonstruované a nově postavené chodníky, budeme se snažit, aby z nich nebylo smetiště. Vždyť je to tak snadné… A bude to chvályhodné!

Chvályhodné je, že se v médiích dozvíme o spoustě událostí v naší republice i ve světě. Horší ovšem je, když se každá událost přemílá tak dlouho, až se z ní vyždímá úplně všechno. Občas se mi z toho trochu zvedá žaludek – zvlášť, když se přemílání a plané úvahy týkají většinou negativních událostí – buď skutečných, nebo jen uměle nafouknutých.

Stejně tak je VELMI chvályhodné, že máme svobodu slova. Však jsme se na ni načekali a jsou státy, kde na ni čekají stále. Méně chvályhodné je, když si v rámci toho, čemu se zdvořile říká autocenzura (jadrné české slovo si laskavý čtenář jistě dosadí sám) dáváme pozor, abychom se nááhodou nedotkli někoho nebo něčeho, koho či co MOŽNÁ budeme někdy potřebovat. Přičemž je jasné, že dotyčný dotčený o tom většinou ani neví – a ví-li, je mu to vesměs srdečně jedno. Opravdu velké osobnosti totiž vědí (a vždycky věděly), že jen v různosti názorů je skutečná demokracie.

Připomínám Voltairova slova (některé prameny tvrdí, že tuto větu nepronesl ani nenapsal sám Voltaire, ale autorkou je spisovatelka Evelyn Beatrice Hall, která tak v biografii „Přátelé Voltaira“ charakterizuje jeho obecný přístup ke svobodě názorů): „Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale až do smrti budu hájit Vaše právo to říkat.“

Přeji vám všem krásné jaro.

NENECHTE SI UJÍT

STRANA 6

Lipová ratolest 2020

V Bystřici vznikne nový park v rámci soutěže mladých zahradníků, které se zúčastní deset týmů.

STRANA 7

Uzavírky, které de dotknou i nás

V jarních měsících se dočkáme zvýšeného provozu na silnici I/3. Přečtě si, proč tomu tak bude.

STRANA 21

Historie sportu v Bystřici

Přijďte se podívat na zajímavou výstavu fotografií z historie bystřického sportu!

VAŠE PŘÍSPĚVKY

Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2020

Příspěvky do Hlasu Bystřice posílejte na adresu: **zpravodaj@mestobystrice.cz**. Nemáte-li možnost použít e-mail, můžete příspěvky přinést osobně do redakce Hlasu Bystřice (U Jelena) v pondělí od 12 do 17 hodin nebo po telefonické domluvě (731 575 072) kdykoliv v pracovní době do redakce. **(Fotografie nevkládejte do textu, ale přiložte je jako samostatný soubor v co nejlepší kvalitě!)**

Hlas Bystřice: zpravodaj města Bystřice, vychází 11x ročně (červenec a srpen dvojčíslo), obvykle první pátek v měsíci
Vydavatel: město Bystřice, IČ 00231525, www.mestobystrice.cz
Náklad: 2 100 výtisků
Registrováno: u MKČR - E 10758
Šéfredaktor: Pavel Němec
Adresa redakce: Ješutovo náměstí 14, 257 51 Bystřice
e-mail: zpravodaj@mestobystrice.cz
Redakční rada: B. Kristenová - předsedkyně, R. Dvořáková, M. Michálková, V. Hadač a P. Němec
Redakce si vyhrazuje možnost redakční úpravy příspěvků.

www.mestobystrice.cz

Město Bystřice @mestobystrice

Městský úřad Bystřice
Dr. E. Beneše 25
257 51 Bystřice

Telefon: 317 793 217
E-mail: podatelna@mestobystrice.cz
ID datové schránky: p8xbe7a

Vyřizuje: Mgr. Martina Trochová

Bystřice dne 02.03.2020

I N F O R M A C E

o konání řádného veřejného zasedání Zastupitelstva města Bystřice

Městský úřad Bystřice v souladu s ustanovením § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění, informuje o konání řádného zasedání Zastupitelstva města Bystřice, svolaného starostou města Bystřice v souladu s § 103 odst. 5 zákona o obcích.

Místo konání: Městský úřad Bystřice, Dr. E. Beneše 25, Bystřice – městská síň
Doba konání: Středa 11. března 2020 od 17:00 hodin

Navržený program:

1) Zahájení řádného zasedání zastupitelstva města
2) Kontrola usnesení z řádného zasedání zastupitelstva města konaného dne 18.12.2019
3) Určení ověřovatelů a zapisovatele zápisu
4) Volba návrhové komise
5) Schválení programu
6) Zpráva o činnosti rady města
7) Revokace přijatého usnesení č. 29 Zastupitelstva města Bystřice ze dne 18.12.2019 – Veřejnoprávní smlouva na zajištění výkonu přenesené působnosti ve věcech přestupků pro potřeby města Neveklov
8) Rozpočtové opatření č. 1/2020 a č. 2/2020
9) Zvolení přísedícího Okresního soudu Benešov na další volební období
10) Odstoupení člena Osadního výboru Radošovice a určení nového člena Osadního výboru Radošovice
11) Záměr směny pozemků v k. ú. Nesvačily u Bystřice, v k.ú. Drachkov a v k.ú. Bystřice u Benešova
12) Záměr prodeje části obecního pozemku parcelní číslo 441/1 v k. ú. Bystřice u Benešova
13) Směnná smlouva na bezúplatnou směnu pozemků v k. ú. Božkovice, osada Tožice
14) Kupní smlouva na prodej části obecního pozemku parcelní číslo 14/1 a části obecního pozemku parcelní číslo 10/3 v k. ú. Jírovice
15) Záměr prodeje obecního pozemku par. č. 1548/8 v k. ú. Jírovice, osada Jarkovice
16) Cena vodného pro rok 2020 pro vodovody Nesvačily, Kobylí a Plchov, Božkovice
17) Bezúplatný převod (dar) části pozemku par. č. 1089/6 v k. ú. Bystřice u Benešova do vlastnictví města
18) Smlouva o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci č. UZSVM/SBN/993/2020-SBNM
19) Finanční a kontrolní výbor – plán kontrol v roce 2020
20) Interpelace a diskuse
21) Zpráva návrhové komise
22) Závěr

Michal Hodík
starosta města

Vyvěšeno na úřední desce:
Mgr. Martina Trochová

Sejmuto z úřední desky:
Mgr. Martina Trochová

Smlouva mezi městem Bystřice a Líšno a. s. podepsána!

Dne 6. 2. 2020 byla podepsána Směnná smlouva mezi městem Bystřice a společností Líšno a. s. Tímto krokem vyvrcholilo několikaměsíční jednání týkající se majetkoprávních vztahů. Město Bystřice získalo do svého majetku pozemky, které umožní další rozvoj nejen jeho samotného, ale i jeho části – Líšna.

Text: Klára Škvorová

Na počátku všeho byla snaha obyvatel obce Líšna, v čele s předsedou osadního výboru M. Svejkovským, zvelebit její náves v okolí rybníka na ploše cca 500 m². Pozemky však patřily společnosti Líšno a. s. a někteří „zlí jazykové" tvrdili, že s „nimi" se nelze dohodnout. V průběhu několika jednání vedených p. Svejkovským, za notné podpory p. starosty Hodíka a Františka Kalouse za společnost Líšno a. s., se ukázalo, že lze vyřešit nejen líšenskou náves, ale i další pozemkové otázky táhnoucí se celé roky. Celkově tak nakonec dochází ke směně více než 13 000 m² ploch, které budou určeny mimo jiné pro projekty: revitalizace návsi v Líšně, renovace prostoru pro odpadové hospodářství u rybníka v Líšně, scelení celé cesty z Líšna přes Čeperku do Bystřice, převzetí pozemků pod cyklo a pěší trasu z Líšna do školy podle podnětu pana Kuťáka publikovaném v Hlasu Bystřice 9/2016 a město Bystřice dále získává i pozemky pro budoucí park Pod Barevnou a zlegalizování cvičiště pro bystřické hasiče. Vzájemné diskuse byly nejen věcné a korektní, ale probíhaly v přátelském duchu, tak jak by mezi sousedy probíhat měly. Velkou zásluhu na tomto úspěchu má především p. Milan Svejkovský. Podle Františka Kalouse společnost Líšno a. s. bude i do budoucna podporovat rozvoj vzájemných vztahů s městem Bystřice.

Veřejné projednání studie ulice Dr. E. Beneše

Přijďte se svými připomínkami ve čtvrtek 2. 4. 2020 v 17 hodin do zasedací místnosti MěÚ Bystřice. Vaše názory nás zajímají!

Text: Klára Škvorová a Pavel Němec, **foto:** Pavel Němec

Územní studie ulice Dr. E. Beneše byla zpracována na základě zadání města Bystřice dle §30 odst. 2 zákona 183/2006 Sb. Územní studie, jejíž prvotní návrh je určen pro seznámení občanů se záměrem, je v současné době zveřejněna na panelech u Ješutova náměstí a občané k ní mohou zasílat své připomínky či podněty na e-mail: **podatelna@mestobystrice.cz** nebo písemně do podatelny Městského úřadu Bystřice. Ve čtvrtek 2. 4. 2020 od 17:00 hodin proběhne v zasedací místnosti Městského úřadu veřejné projednávání s autory studie, zástupci města a samozřejmě s veřejností. Zde budou nejen vyhodnoceny všechny došlé připomínky ke studiím rekonstrukce Dr. E. Beneše, ale bude zde i prostor pro náměty a připomínky příchozích občanů.

Územní studie byla vypracována ve dvou variantách dle zadání objednatele. Základním požadavkem územní studie bylo oddělení chodců od automobilové dopravy a vymezení prostoru pro bezpečný pohyb cyklistů. V obou variantách návrhu jsou zakomponovány cyklostezky, cyklo-pruhy, komunikace v základní šířce 6,00 m, parkovací místa a návrh nové zeleně.

Lipová ratolest 2020

Text: Vít Dvořák

Město Bystřice společně se Svazem zakládání a údržby zeleně pořádají ve dnech 21. - 23. 4. 2020 soutěž mladých zahradníků nazvanou Lipová ratolest.

Cílem soutěže je zvýšit kvalitu a zručnost budoucích zahradníků, ukázat školám, ale i široké veřejnosti, že pro tuto profesi je potřebná inteligence, zručnost a vysoké pracovní nasazení.

Práce mladých zahradníků zůstane zachována a město tak získá kvalitní plochu veřejné zeleně. Soutěže se zúčastní deset týmů středních zahradnických škol z celé České republiky.

V Bystřici vznikne nový Park u kostela. Využije se tak dosud nevyužívaný prostor. Toto historické jádro města spojené s místem, kde stávala původní škola, bude důstojným připomenutím místní historie. Park bude vytvořen pomocí moderních krajinářských technologií s citlivým souzněním s okolním prostorem.

Je předpokladem, že park, který vznikne prací soutěžních družstev, bude na daném místě dlouhodobě zachován a rozvíjen, bude sloužit veřejnosti a tím se pozemek i místo zhodnotí.

Přihlášené školy:
Střední odborná škola lesnická a strojírenská Šternberk, Střední škola zahradnická a technická Litomyšl, Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola Benešov, Česká zahradnická akademie Mělník střední škola a vyšší odborná škola, Střední zahradnická škola Ostrava, Střední odborná škola veterinární, mechanizační a zahradnická České Budějovice, Střední odborná škola Jarov, Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Třešť, Střední zahradnická škola Rajhrad, Střední škola zahradnická Kopidlno.

Autorem krajinářského řešení je Vít Dvořák, vizualizaci podle něj vytvořila Barbora Pánková.

Ples města Bystřice

Text: Daniel Štěpánek

Dne 7. února 2020 se v sále U Hlaváčků konal ples města Bystřice. K tanci a poslechu hrála hudební skupina (Po)KROK. Ples zahájil starosta města Michal Hodík a ukázku latinskoamerických tanců obstarali členové Národního reprezentačního týmu ČR Adam Slepička a Jana Klápová. Příjemnou zábavu doplnilo i slosování vstupenek o věcné ceny. Ty si pořadatelé mohli dovolit především díky sponzorům, za což jim patří obrovský dík.

V řadě druhé veřejné setkání vedení města s občany proběhlo v Ouběnicích

Spolupráce vedení města s osadními výbory k naplňování aktivit Zdravého města Bystřice pokračovala ve čtvrtek 20. 2. 2020 podvečer. Tentokrát setkání s veřejností připravil osadní výbor Ouběnice.

Text: Martina Trochová

Setkání zahájila předsedkyně osadního výboru paní Hana Bartáková. Přítomné přivítala v budově Kampeličky, kde se sešlo téměř 30 občanů. Panem starostou Michalem Hodíkem byly opětovně shrnuty nejdůležitější projekty, které jsou v těchto osadách připravovány včetně návaznosti na nejdůležitější projekty vodovodů a kanalizací. Vysvětlil postupy a zpracování pasportizací zeleně, komunikací a veřejného osvětlení a věnoval se také tématu odpadového hospodářství. Tajemnice MÚ Bystřice Martina Trochová ke každé z doposud podaných projektových karet a ke všem požadavkům na opravy a údržbu majetku města poskytla informace k aktuálnímu stavu řešení. Prodiskutovány byly rovněž požadavky na údržbu cest a silnic, veřejná prostranství, řešení autobusových zastávek a vybudování chodníku od bytovek v Ouběnicích na autobusovou zastávku na Dubovku, zejména z důvodu zajištění bezpečnosti obyvatel, dopravní situace v osadách. Zmíněna byla také cesta v Jiřině, kde je třeba zprovoznit část obecní cesty, která v současné době vede v části po soukromých pozemcích. Velmi diskutovaným tématem byla integrace dopravy v Tomicích, Ouběnicích a Jiřině, a to jak z hlediska vedení tras, tak časů.

Při diskusích se měli občané možnost k jednotlivým projektům dotazovat, přičemž poskytli vedení města řadu podnětným návrhů. Jedním z přání, které bylo vzneseno, je získání většího prostoru pro setkávání a aktivity nejen spolkové, ale rovněž volnočasové - pro cvičení žen a skupinu maminek s dětmi, která v Ouběnicích začala pravidelně fungovat ve spolupráci s SDH Ouběnice. Všechny činnosti se musí přizpůsobovat současným omezeným prostorům. Místní obyvatelé by rádi rozvíjeli nadále své aktivity a nabídli svým sousedům větší příležitosti společného volnočasového vyžití.

Závěrem byly i v Ouběnicích představeny projekty připravované a realizované pro Mateřskou a Základní školu v Bystřici, kterými jsou hydroizolace MŠ, zřízení Lesní mateřské školy, rekonstrukce polytechnických dílen v ZŠ, rekuperace a fotovoltaika v ZŠ, vybudování nových odborných učeben v ZŠ na předměty fyzika, chemie, přírodopis a cizí jazyky, vybudování nového sportovního areálu při ZŠ a projekt venkovních učeben ZŠ. Občané mohli nahlédnout do vizualizací projektů sportoviště, dílen a venkovních učeben, které byly hodnoceny pozitivně a veřejnost zaujaly.

Jako tajemnice úřadu a autor článku musím za vedení města závěrem říci, že si velmi vážíme času, který věnují osadní výbory a občané přípravě prostor, občerstvení a zorganizování setkání. Takováto setkání, která se nesou v přátelském duchu, jsou pro nás další motivací a jsme velice rádi, že můžeme alespoň jednou za čas veřejnosti ukázat, v čem spočívá každodenní práce a úsilí nejen naše, ale i ostatních zaměstnanců města, kdy můžeme vysvětlit, jaké máme možnosti při realizacích, s jakými problémy se potýkáme, jaké postupy a proč musíme dodržovat. Jedině tak mohou občané lépe pochopit a přijmout i nepopulární kroky jako např. zvýšení poplatků za odpady, které musíme učinit a my máme možnost přítomné alespoň částečně seznámit s prací, která není vidět. A na závěr nás jen velmi mrzí, že jsme byli všichni soustředěni na diskuse, že jsme zapomněli učinit fotodokumentaci, abychom alespoň částečně mohli přiblížit ostatním příjemnou atmosféru, která se celým podvečerem nesla.

Uzavírky, které se dotknou i nás

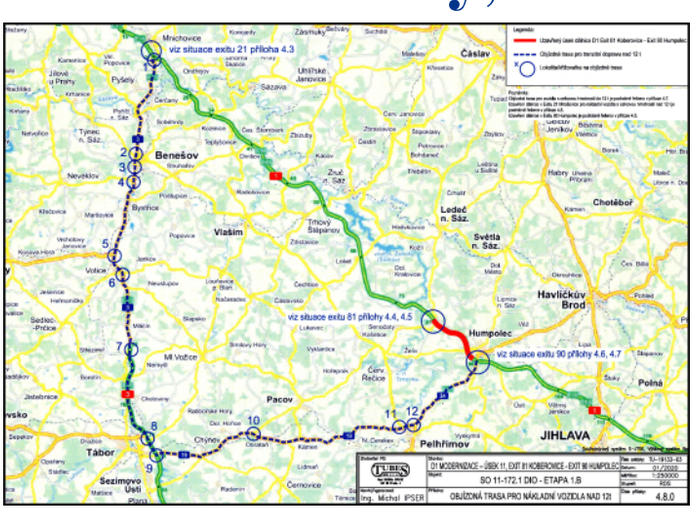

Z důvodu částečné uzavírky dálnice D1 v úseku EXIT 81 Koberovice - EXIT 90 Humpolec na dobu od 27. 2. 2020 do 26. 6. 2020 povede objízdná trasa přes Pelhřimov, Tábor a dále po silnici I/3 až do Mirošovic. Dodržujte proto zvýšenou pozornost.

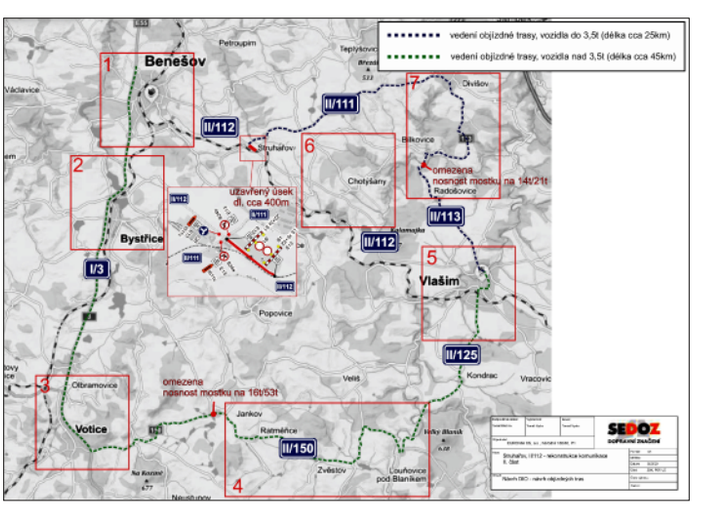

Z důvodu opravy povrchu silnice č. II/112 Struhařov v termínu od 16. 3. 2020 do 31. 5. 2020 povede objízdná trasa Vlašim - Benešov po silnici I/3, čímž dojde k dalšímu zhuštění dopravy. Apelujeme na všechny řidiče, aby zvýšili svou pozornost.

Od 1. 3. 2020 můžou občané Bystřice podávat náměty do projektu participativního rozpočtu pro rok 2020

Text: Kateřina Škvorová

Co je participativní rozpočet?

Příležitost pro občany

- spolupodílet se na zlepšení života ve městě
- rozhodnout se, co by se v jejich městě mělo změnit
- přispívat ke tvorbě celkového vzhledu města

Nový způsob, jak může město získat náměty na úpravy a oživení veřejných prostranství.

Jak se mohu zapojit?

- mít nápad
- být starší 15ti let a mít trvalé bydliště v Bystřici
- odevzdat svůj projekt do 24. 4. 2020 na MěÚ v Bystřici, nebo na email: klara.skvorova@mestobystrice.cz

Přesné informace naleznete na webových stránkách města Bystřice v záložce Zdravé město a Ma21.

Budeme se těšit na dobré nápady.

Občanská komise informuje

BYSTŘIČTÍ JUBILANTI

V únoru 2020 oslavili významné jubileum tito občané:

Hana Kramperová	Mokrá Lhota	70 let
Jiřina Stránská	Bystřice	85 let
Josef Trantina	Jarkovice	85 let
Jiřina Hampeštová	Líšno	91 let
Josef Vosátka	Nesvačily	91 let

Všem našim oslavencům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, spokojenost a pohodu!

Občanská komise MěÚ Bystřice

INFORMACE K VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Rodiče narozených dětí, kteří mají zájem zúčastnit se této akce, mohou podávat přihlášku průběžně. Formulář je dostupný na MěÚ Bystřice (v kanceláři č. 3 nebo v podatelně), můžete si ho vyžádat na telefonu: 317 783 181 či na e-mailové adrese petra.leitnerova@mestobystrice.cz, případně si ho stáhnout z webu města. Rodiče, kteří již vyplněný formulář předali, jsou evidováni. V případě, že se chcete zúčastnit této akce v jarním termínu, máte možnost se přihlásit do 6. 4. 2020.

Karel Freund

narozen 16. 2. 1925, Halámky
zemřel 6. 3. 2015 v Karlových Varech

Karel Freund se narodil v jižních Čechách v obci Halámky. Jeho otec byl dělník židovského původu, matka pocházela z Vídně. Rodina žila ve velmi nuzných podmínkách a mladého Karla velmi ovlivnila smrt maminky v jeho šesti letech. Po obsazení pohraničí odešel Karel s otcem ke známým do Suchdola nad Lužnicí. Zde získal ve 14 letech první zaměstnání v místní autodopravě. Díky svému původu však záhy musel skončit a následně vypomáhal ve mlýně a na vojenském statku. V srpnu roku 1944 ho gestapo poslalo na práci do Bystřice. Jeho otec zemřel v roce 1943 v Malé pevnosti Terezín.

Karel Freund byl umístěn nejprve v Tvoršovicích, kde měl za úkol stavět betonové muniční sklady. Kruté zacházení odnesl vyraženým zubem a protrženým bubínkem. Po nezdařeném útěku byl K. Freund v zimě roku 1944 přeložen do tábora v Bystřici, kde setrval do konce druhé světové války.

Z tábora odešel pěšky do Třeboně, odkud utekl za dramatických okolností do Karlových Varů. Tady později začal pracovat jako číšník v Grandhotelu Pupp a později se zde vypracoval na vedoucího restauračních zařízení. Velkou zálibou Karla Freunda byl hokej. Od roku 1946 do roku 1990 byl uznávaným hokejovým rozhodčím, a ještě dalších pět let pracoval jako hokejový časoměřič.

Josef Fulín

narozen 25. 12. 1890 v Bystřici
zemřel 10. 3. 1960

Josef Fulín se narodil v rodině obecního tajemníka. Po ukončení obecní školy pracoval jako krajánek, který prošel mnoha mlýny. V roce 1911 narukoval na vojnu a když mu končila vojenská služba byl odvelen do první světové války. Bojoval na srbské frontě a po vstupu Itálie do války byl se 102. plukem převelen na italskou frontu do okolí Trenta, Udinne a Trevisa. V roce 1917 byl raněn do nohy. Po skončení války sloužil jako celník na moravsko-slovenské hranici.

Po první světové válce se oženil a pracoval nejprve na stavbě dráhy a později byl přijat jako mládek do Splavského mlýna. V roce 1924 byl ve Splavu ustanoven stárkem. Byl členem sociální demokracie a v roce 1923 se stal členem KSČ a předsedou místní organizace v Bystřici.

15. března 1939 byl Josef Fulín mezi prvními, koho gestapo zatklo a uvěznilo. Důvodem byla jeho činnost v protifašistickém odboji. Domů se Josef Fulín vrátil 10. května 1945. Vážil 45 kilo, měl četné zlomeniny, nespočet jizev a vytlučené téměř všechny zuby. Na prvním zasedání národního výboru byl Josef Fulín zvolen prvním poválečným předsedou MNV, kterým byl do roku 1950, kdy rezignoval ze zdravotních důvodů.

Doc. Ing. Zdeněk Kouba, CSc.

narozen 19. 3. 1960 v Benešově

Zdeněk Kouba dokončil v roce 1983 studium technické kybernetiky na Fakultě elektrotechnické Českého vysokého učení technického v Praze. V letech 1983 až 1986 byl vědeckým aspirantem v tehdejším Středisku výpočetní techniky Československé akademie věd. Od roku 1987 pracoval jako odborný asistent v oboru technická kybernetika. V roce 1991 obhájil Zdeněk Kouba disertační práci na Fakultě elektrotechnické ČVUT a získal titul kandidáta věd v oboru technická kybernetika.

Jako výzkumný pracovník se zapojil do řady univerzitních výzkumných a průmyslových projektů. Na katedře kybernetiky elektrotechnické fakulty vedl výzkumnou skupinu zaměřenou na zpracování informace zatížené neurčitostí, principy návrhu informačních systémů a technologie sémantického webu.

V roce 2003 obhájil Z. Kouba svou habilitační práci Datové sklady a podpora rozhodování a byl jmenován docentem pro obor technická kybernetika.

Dnes je Z. Kouba spolumajitelem soukromé společnosti zaměřené na vývoj počítačových systémů pro vzdálené monitorování technologických procesů a pro řízení letového provozu.

BYSTŘICKÉ OSOBNOSTI – BŘEZEN:

- **František Steiner (narodil se 20. 3. 1925 v Praze)**
  - vězeň bystřického koncentračního tábora
  - sportovní novinář a publicista
- **Pavel Šobra (narodil se 27. 3. 1955)**
  - Zastupitel města Bystřice v letech 1998 – 2002 a v letech 2014 – 2018

Kalendárium připravil: Daniel Štěpánek

Koncentrační tábor Bystřice

Jednou z temných kapitol bystřické historie je existence zdejšího koncentračního tábora. Ten se nacházel za tratí směrem na Semovice a během své existence jím prošlo 1500 až 2000 vězňů. Sonderlager für jüdisch versippt Arier und jüdische Mischlinge, jak se tento tábor oficiálně nazýval, byl určen pro muže ze smíšených manželství a židovské míšence. V minulém roce uplynulo právě 75 let, kdy tento tábor vznikl. Při této příležitosti si dovolujeme otisknout několik osobních vzpomínek...

Text: Daniel Štěpánek

Vzpomínka osmá - Jan Marek (1927 - 1997)
vlastivědný pracovník z Děčína

Válka byla pro naši rodinu řetězem zkoušek. Nižšími příděly potravin počínaje, přes omezení možnosti zaměstnání a studia až k přímým deportacím konče. Můj dědeček Zikmund Katz odešel s babičkou již 22. 2. 1942 do Terezína. Bylo mu dvaasedmdesát let. Potom oba odjeli transportem 19. 10. 1942 do Treblinky, to jsem se dozvěděl ovšem až po válce. V transportu bylo 1984 starých lidí, ani jeden člověk nepřežil.

Počátkem srpna roku 1944 jsem dostal pozvánku na úřad práce v Hybernské ulici v Praze. Bylo mně tehdy 17 let. Procedura na pražském pracáku byla běžná. Na závěr mně úředník řekl, že jsem schopen, že budu nasazen na železniční stavbě v Benešově. Perspektiva to nebyla příliš radostná, ale přece jen bylo lepší pracovat doma, v Čechách, kde nebezpečí náletů bylo minimální, než někde v Německu.

Na Hlavním nádraží v Praze jsme se shromáždili s malými zavazadly 29. srpna 1944 a v posledním vagóně normálního vlaku jsme jeli na Benešov. Po vystoupení ve staničce Bystřice jsme viděli sice u viaduktu stráž SS, ale také tabuli, z vlaku velmi dobře čitelnou: „Arbeiter gemeinschaftslager Billik und Schicho.“ Šlo ale o nordickou lest, o kamufláž. Na prašné cestě, kolem stále jezdila nákladní auta SS, jsem poznal poprvé velitele tábora SS-hauptscharführera Maurera. Sebral nám potravinové lístky a body na ošacení, občanské průkazy a hodinky. Z řad stavbařů a bývalých důstojníků vybral vorarbeitry. Naše pracovní skupina dostala číslo 19 a velitelem byl major letectva Václav Graulich.

Violista České filharmonie Nonner žádal o lehčí práci, protože při práci s lopatou by ztratil cit v prstech. „Nebojte se, vy už na violu nikdy hrát nebudete“, řekl mu Maurer.

Vydali jsme se na další cestu, do asi 500 m vzdáleného tábora. Nad jeho bránou byla také tabule: „Sonderlager für Jüdische Mischlinger und Jüdisch verspiepte Arier auf dem SS Truppenübungsplatz Böhmen.“ Tahle tabule již z vlaku vidět nebyla.

Bystřice nebyla táborem vyhlazovacím (přestože i zde byli mrtví), a tak se zaměřila exekuce „jen“ na 25 ran býkovcem na zadek, někdy i několik dní za sebou, a následný pobyt v bunkru a pracovní koloně, kde se nikdo nesměl hlásit na ošetřovnu. Prováděla se při večerním apelu (apel byl v lágru 4x denně), kdy byly nastoupeny všechny jednotky, které pracovaly i mimo tábor. Nejdříve sáhodlouhé sčítání, které nikdy nemělo konce a málokdy vyšlo.

K exekucím si Maurer často zval hosty, přicházeli nejen ing. Joza a Balzakov ze stavby, kantýnský Czechmanek ale také Hans Günter, bratr blízkého spolupracovníka Adolfa Eichamanna Rolfa. Říkali jsme mu „Smějící se vrah“. Z komandatury přijížděli pobočník Karasche, SS-sturmbannführer Haupricht, benešovští gestapáci Feustel a Mischke.

Maurer vyhlásil jménem komandatury rozsudek. Sám oberscharführer – Óša – Schönn, anebo sturmann Handschuh vybrali pak dva vězně. Jeden držel hlavu předkloněného delikventa v rukou, druhý pak „vyplácel“ přes kalhoty násadou na bič. Rány počítal Maurer, slabší ignoroval a vyhrožoval, že příštích 25 dostane ten, který exekuci prováděl, nepřitlačí-li.

Ve většině případů byl vybrán k provádění exekuce baron Zschok. Jeho neoholená tvář měla hrubý výraz. Během doby získal při bití takovou rutinu, že jeho divadelní gesta vyhovovala gestapákům, ale rána bolela co nejméně. Podobných exekucí jsem viděl za dobu mého pobytu v lágru snad třicet. Podle vyprávění dr. Slámy novokainové injekce sice zmírnily okamžitou bolest, ale přesto léčení ran trvalo čtrnáct dní i déle. Lidé se slabším srdcem byli přímo po exekuci odneseni na nosítkách na ošetřovnu.

Po exekuci měl většinou Maurer pro nás „přátelskou zprávu“; nabádal nás, abychom nepřekračovali přepisy. Tábora, že by musel být ještě přísnější, a že on sobě i nám přeje, abychom všichni ve zdraví přežili válku.

Nástupy k apelu byly i v neděli dopoledne, kdy se na stavbě nepracovalo. Rozdělovaly se na něm skupiny na práci, nebo se cvičilo. Při nácviku pochodových obratů se zpívaly nejen sokolské, ale i sovětské písničky. Bylo to vybočení ze šedi všedního dne, skupiny se zdravily „Nazdar!“ a připojovaly názvy sokolských žup, jako o sletě.

Horší bylo, když zlobily Maurera žaludeční vředy. To nás třeba v půlnoci vyhnal na apelplac a cvičili jsme „žabí skoky“ – unavení po celodenní práci na „kypě“.

Jednou nám při nedělním cvičení připravili překvapení američtí letci. Nad táborem, bylo to někdy v březnu 1945, zakroužila skupina dvoutrupových letadel, vorarbeitři na to upozornili Maurera (pro případ náletu byly pro nás připraveny obyčejné zákopy), ale tan mávl rukou a řekl, že jsou to německé stroje Focke-Wulf. Byly to ale americké Lightingy.

Flak z letiště na ně začal střílet a my jsme pozorovali zajímavé divadlo. Letadlo vždy nalétlo na flak, obsluha utekla, tak se to opakovalo několikrát, letadla přelétla lágr, zamávala křídly a odlétla.

Poděkování SDH Drachkov

Text: Miloslav Baťha, SDH Drachkov

Jsou tomu již 4 roky, co jsme požádali město Bystřici o finanční příspěvek na rekonstrukci stříkačky „Stratílek“. Díky této finanční podpoře a šikovnosti rukou členů sboru a bezpočtu odpracovaných hodin se dílo podařilo. V lednu 2020 jsme byli požádáni panem M. Ježkem z OHS Benešov, zda bychom naši stříkačku vystavili na XXV. reprezentačním plese Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska pořádaném v Benešově na Karlově. Byla to pro nás výzva, kterou jsme rádi přijali. Ve vestibulu kulturního domu byl náš „Stratílek“ vystaven na odiv všem zúčastněným hostům. Odměnou za to nám může být fakt, že se vynaložené finanční prostředky a úsilí začínají pomalu vracet v podobě obdivu a chvály za to, co jsme v Drachově dokázali.

Chci touto cestou poděkovat městu Bystřici za finanční podporu a členům SDH Drachkov za odvedenou práci a těším se na další spolupráci.

SK Bystřice, z. s.

ve spolupráci

s M. Michálkovou a M. Mácovou

připravuje výstavu fotografií

HISTORIE SPORTU V BYSTŘICI

Zahájení výstavy
7. 3. 2020 ve 14:00 hodin
v Divadelní kavárně
(dům U Jelena)

Všichni jste srdečně zváni

Drachkov zaplavili Šmoulové

Text , foto: Luboš Holoubek

V sobotu 22. února 2020 OV, TJ a SDH Drachkov uspořádali od 13:30 hodin dětský karneval ve šmoulovském duchu.

Odpoledne se vydařilo, přišlo téměř čtyřicet masek a sál obecního domečku se zaplnil do posledního místa.

Děkuji městu Bystřici za finanční pomoc a všem, kdo se podíleli na přípravě a zdárném průběhu, za práci, kterou karnevalu věnovali.

Připravenost na koronavirus

Text: Michal Hodík

V souvislosti s množícími se dotazy na téma „Koronavirus“ (COVID-19) a připravenost města Bystřice na jeho příchod sdělujeme:

Ve městě Bystřici a ani jeho okolí nebyl zaznamenán žádný výskyt občanů nakažených nákazou COVID-19.

Vedení města je v kontaktu s Bezpečnostní radou Středočeského kraje, HZS Středočeského kraje a dalšími státními složkami, které v případě výskytu nákazy COVID-19 budou celou věc okamžitě řešit.

Státní zdravotní ústav zřídil v souvislosti s nákazou COVID-19 pro občany infolinku, která je k dispozici denně od 9.00 do 21.00 hodin na čísle: 724 810 106. Pokud máte jakýkoliv dotaz v souvislosti s nákazou COVID-19, pak se neváhejte obrátit na tuto linku.

Další informace naleznete na těchto internetových adresách:
Informace Ministerstva zdravotnictví ČR
http://www.mzcr.cz/dokumenty/koronavirus-2019-ncov-informace-pro-obcany_18432_4122_1.html

Informace Státního zdravotního ústavu
http://szu.cz/tema/prevence/doporuceni-pro-verejnost-2019-ncov

Pokud cestujete do zahraničí, pak doporučujeme sledovat stránky
Ministerstva zahraničních věcí ČR

https://www.mzv.cz/jnp/cz/cestujeme/index.html

Březen je první jarní měsíc

Příroda se po zimním spánku začíná probouzet. V březnu prach a v dubnu bláto, sedlákovi roste zlato. Hlavně aby moc nepršelo, říkávali staří hospodáři. Březen začíná vždy stejným dnem v týdnu jako listopad a v nepřestupný rok jako únor. Na svatého Řehořem 12. 3. – den s nocí v jedné míře. Sníh taje a potoky a rybníky se plní vodou. V okolí Bystřice je dost potoků, které na jaře odvádějí vodu do rybníků. Na nejnižším konci Splavského rybníka protéká voda přes stavidla kolem mlýna. A pohled na mlýn mne přivedl na myšlenku, jaká byla jeho historie. Naštěstí se díky svolení pana Milana Šebora a půjčení rodinných dokumentů, podařilo získat zajímavá fakta.

Text: Mirka Michálková

Splavský mlýn č. 17 byl postaven koncem 17. století, pravděpodobně jako náhrada za „Sladový mlýn“ v Líšně, který se ve starých listinách uvádí. (Na jeho místě bývala nová hospoda, která již jako hostinec neslouží.) Stará líšenská hospoda poblíž zámku zanikla. (V roce 1651 se uvádí poslední zmínka v Benešovské matrice o kmotře Kateřině, mlynářce od líšenského zámku.)

Jako první držitel splavského mlýna je uveden v roce 1700 Jakub Slavík s manželkou Kateřinou. Zemřel v roce 1740 ve stáří 81 let. Po něm se stal držitelem mlýna syn Vojtěch Slavík, který se v roce 1717 oženil s vdovou po Matoušovi Subtrapovi z Postupic. Ten postoupil splavský mlýn synovi Josefovi s manželkou Dorotou. V roce 1745 však ovdověl, oženil se znovu s Dorotou, dcerou po zemřelém Urbanovi Filybaurovi z Benešova. Josef Slavík měl celkem 14 dětí, z toho 7 synů a 7 dcer. Poslední dítě, Tomáš, se narodilo Josefu Slavíkovi v roce 1762. V roce 1718 platil Jakub Slavík vrchnosti činži ročně 30 zlatých a 25 strychů žita. V té době měl splavský mlýn jedno složení. (Většinou jedno složení vyžadovalo okolo 3 - 4 kW.)

Od roku 1763 je uveden jako splavský mlynář František Dobiášovský s manželkou Ludmilou. V držení této rodiny byl splavský mlýn po dobu sedmdesáti let.

Pak byl mlýn prodán 19. 7. 1770 Matěji Sovovi dle následující smlouvy:

„L. P. 19. VII. 1770 stala se s povolením milostivé vrchnosti urozeného a statečného vladyky pana Františka Vlny, měšťana královského starého města Prahy a pána statku Líšna, prvního dílu smlouva mezi Františkem Dobiášovským jako prodávajícím a Matějem Sovou jako kupujícím o prodeji tzv. Splavského mlejna (pod Splavským rybníkem) od kamene vystavěný a dvojím složením s chlévy a stodolou na gruntě vrchnostenským se vším ke mlýnu podle vrchnostenského inventáře náležejícím nářadím za sumu 850 zlatých. Tyto peníze Matěj Sova Františku Dobiášovskému na vrchnostenském úřadě složil. U mlýna je 8 strychů 24 prov. polí.

Povinnosti vůči vrchnosti: Roboty pěší – v čase žní jednoho statného žence po 6 dnů posílati. Při lovení rybníku 1 povoz k odvážení ryb přistavěti. V zimě poskytnout pomoc při prosekávání ledu a to celkem 6 dnů.

Každoročně splatí Matěj Sova do důchodu líšenského 75 zlatých, dále žita ročně 40 strychů českých, a to ve 2 splátkách.

Každý rok vykrmí mlynář pro vrchnost 1 vepře.

Mlynář má náležitě opatrovati hráz rybníka, též má zabraňovati pychu na rybách. Nemá svévolně zadržovati vodu, hradí eventuelní škody z toho vzniklé.

Panské obilí, jak se jemu z důchodu pro panskou neb dvorskou čeleď k potřebě semílati, též pro žence, neb vojsko k semletí dá, věrně a pokaždé čistě semlíti povinen bude.

Dle starobylého zdejšího obyčeje vše na limentýrovanou vrchovatou míru odváděti, též z jednoho strychu rovný míry pšenice neb žita 5 strychů mouky a 1 strych otrub, z 1 strychu ječmene krup tlustých, 2 drobných, 3 věrtele a švábských 1 věrtel, neb jak by se nařídilo z 1 strychu zadního těžšího obilí a jednoho strychu ovsa 6 věrtelů vrchovatých šrotu však přes pytlík přepouštěných, nýbrž tak zříti nechaného a moučného dávati povinen bude.

Co se týče panských sladů, pokaždý jak se do mlýna přivezou je ihned beze všeho ouplatku semlíti.

Špalky, který se k pile přivezou, on mlynář časně na jaře zřezati a kdyby toho nevyhnutelně vrchnost potřebovala, že by nějakých prken zapotřebí bylo a vody na pilu by se nedostávalo, tak tou vodu na mlejn jdoucí, taková potřebná prkna zřezati povinen bude, načež jemu mlynáři od každý kopy prken po 30kr. a od 1 kopy latí 15 kr. z důchodu placeno býti má.

Následovní poddaní: z Líšna, Mokré Lhoty, Podhájí, Oborské chalupy a Lazně k tomuto mlýnu přiděleni, tito jedině v tomto mlejně a ne jinde mlíti musí. Naproti tomu on mlynář jim poddaným jejich obilí spravedlivě beze všeho šizení dokonale semele, též z každého semletého strychu obilí nic více, toliko 1 čtvrtici, kteroužto na kanceláři komentítována býti musí, pod vyměřením pokuty 50 zlatých, bráti a přesahovati nemá.

V době, když splavský rybník se loví on mlynář skrze celé lovení tak dlouho, dokavad rybník dostatečnou vodou k mletí naplněn není a on tím škodu utrpěl, má to jemu od jeho činže odraženo býti.

Má dbát o další udržování a zvelebení mlýna, dohlížet na stav hráze, nasazené ryby do rybníka, vodu včas, zvláště před přívalem vody vypouštěti.

Dále je třeba dbát na počestnost a poctivost svou i rodiny, pobožný a pořádný život vésti.

Pro mleče a včas lovení pro lidi k tomu se scházející z důchodu pivo, kořalku pak od žida – vinopalna bystřického, ve slušné ceně bráti a prodávati.

Všechen vyrobený popel má odvádět do flusárny proti zaplacení, jak je stanoveno.

Když by pivo bral odjinud, musí zaplatit do důchodu pokutu.

Na kanceláři v Líšně podepsali
František Vlna František Dobiášovský, prodávající
majitel 1. dílu Líšna Matěj Sova, kupující.“

Tak na dalších 70 let získal mlýn nového majitele.

V roce 1840 byl majitelem splavského mlýna František Matucha, bývalý sládek votický. Jeho manželkou byla Anna, rozená Sovová. Po jeho smrti koupili 13. července 1846 Josef a Marie Polákovi „Splavský mlejn“ pod číslem 17 v Mokré Lhotě ležící od dědiců Matuchovských, to je Ignáce Matuchy, duchovního z města Vlašim a Anny Matuchové, provdané Skalákové v Benešově a Jana Matuchy, nyní v Benešově za 10 000 zl. Druhá dcera Matěje Sovy a Kateřiny, rozené Rackové ze Stupského mlýna provdala se za Františka Brejlu, mlynáře semovského.

Podle svatební smlouvy bylo 18. 2. 1882 vloženo vlastnické právo na splavský mlýn Vojtěchu Polákovi a manželce Terezii, rozené Járkové. Vojtěch Polák otrávil se 12. června 1889 arsenem, jeho otec Josef Polák zemřel 29. 7. 1889 ve stáří 70 roků. Jsou pochováni na bystřickém hřbitově. 2. 8. 1906 bylo vloženo vlastnické právo na mlýn Terezii Polákové mladší.

Na základě smlouvy trhové z 22. 3. 1910 bylo vloženo vlastnické právo splavského mlýna pro nezletilého Vincenta Daňka, šlechtice z Esse, 16. února 1921. Splavský mlýn od V. Daňka měl pronajatý Bohumír Šebor, který byl majitelem mlýna Hanzlovského. Zemřel v roce 1943 ve stáří 71 roků, jeho manželka Johana v roce 1944 ve stáří 66 let. V roce 1910 se Bohumír Šebor do mlýna nastěhoval a upravil tento výlučně k mletí žita.

Bohumír Šebor během 1. světové války postavil s nějakým Mincem (žid) v Bystřici u nádraží, na loukách „Na volší“ továrnu na nábytek, koncem války se zde nakládalo do velkých kádí zelí. Ovšem značně se zadlužil a po skončení války byl tento objekt prodán J. Svědínkovi z Prahy. Ten továrnu znovu zařídil a rozšířil a vyráběl zde kvalitní nábytek. Po 2. světové válce stala se základem „Interieru“.

10. května 1934 byla uzavřena pachtovní smlouva mezi Dr. V. Daňkem a Ottou Šeborem na dobu od 1. července 1934 do 30. června 1946, roční nájemné 28 000 Kč. U příležitosti pachtu byl proveden komisionální odhad starého mlýnského zařízení ve splavském mlýně, též za účelem případné koupě O. Šeborem. V roce 1938 semlel mlýn 8 900 q žita. Počet kvalifikovaných dělníků – 4, pomocných – 3. Sešrotovalo se ke krmení 527 q. Do vlastnictví získal splavský mlýn Otto Šebor (narozen 1910) s manželkou Marií (rozenou Samcovou) ze Ševetína, v roce 1946 od pozemkového úřadu. Od roku 1942 byl členem společenstva mlynářů v Benešově.

Ve mlýně se mlelo do roku 1952, kdy byl mlýn převzat bezplatně do užívání hospodářským družstvem v Benešově. V roce 1953 převzal mlýn státní statek jako šrotovnu, která byla uzavřena v roce 1973.

Pohon mlýna: Francisova turbína v otevřené kašně, od fy J. Kohout, Praha Smíchov, nejvyšší výkonnost 16,2 HP, průtočné nejvyšší množství vody za vteřinu 380 l, počet obrátek 200. Později byl vyměněn za plynosací spalovací motor od fy Oeser Bauer Vídeň, nejvyšší výkon 35 HP, palivo koks a dřevěné uhlí. Ten byl nahrazen v letech 1946–1947 plynosacím motorem od fy Lorenz Kroměříž o výkonu 80 HP, palivo koks.

Vzpomínky pana Šebora na život ve mlýně:

„Při nedostatku vody v rybníku, před a po výlovu rybníka se pro pohon mlýna spouštěl motor na plyn. Pro obsluhu to znamenalo práci navíc. Celý den trvalo roztopit generátor plynu, než se z koksu vyrobil plyn. Motor se roztáčel stlačeným vzduchem. V určitých otáčkách se vzduch vypnul, otevřel se plynový ventil a motor jej začal nasávat. Po uvedení do chodu se přes hydraulickou spojku roztočil celý mlýn. Plynosací motor od té doby pracoval ve dne v noci po dobu, než bylo v rybníku dostatek vody. To trvalo i více než měsíc.

Obilí na semletí na mouku vozilo do mlýna do roku 1952, kdy bylo mletí ukončeno. Poté se ve mlýně jenom šrotovalo, nebo mačkal oves, vše pro krmné účely. Obilí se do mlýna vozilo výhradně koňskými potahy ještě dlouho po třiapadesátém roce. Na dvoře byly najednou i dvě spřežení a další čekaly před vraty. Běžným oslovením pro mlynáře tehdy bylo ‚pane otče‘. Pamatuji, jak jsme si my děti dělali legraci, byl-li doma hotový oběd a my to měli tatínkovi oznámit, volali jsme na něj: ‚Pane otče, k obědu!‘

Ve Splavu nebyla do roku 1977 zavedena elektřina. Ve mlýně bylo 5 kW dynamo na výrobu stejnosměrného proudu o napětí 110 Voltů. Na stejnosměrný proud nebyly žádné spotřebiče. Pračku jsme měli dělanou od klempíře a elektrikáře od roku asi 1958, to byla panečku vymoženost. Rádio bylo na 110 voltovou anodovou baterii, žhavení elektronek olověným akumulátorem, který se asi po třech týdnech nabíjel. Televize nebyla, až televizor Marina, který neměl na vstupu transformátor, bylo jej možné připojit na stejnosměrný proud. Ve mlýně se šrotovalo jen v jedné směně. Každý večer bylo třeba dojít k turbíně a nahodit řemen k dynamu, seřídit otáčky tak, aby dynamo dodávalo 110 voltů. Při větších otáčkách hrozilo spálení žárovek. Večer, než jsme šli spát, muselo být dynamo zastaveno uzavřením vody na turbínu a zabrzděním a vypodložením kola od turbíny. Od té doby byla po celém Splavu tma. Na turbínu se šlo přes dvě patra mlýna, no a zpáteční cesta to byl pro nás jako děti přímo horor. Všude po mlýnici naprosté ticho, tma, když najednou někde skočila kočka, nemusím snad již psát, jaké leknutí jsme zažívali. Ještě jako velký, když jsem chtěl rodičům pomoct a šel zastavit dynamo na turbínu, byl to nepříjemný pocit v tom naprostém tichu mlýnice. Vzpomínky na život ve mlýně, však patří mezi ty krásné a nezapomenutelné.“

O kolchozech nebudeme jednat, budeme je dělat

(Klement Gottwald Stalinovi v září 1948 na Krymu)

Text: Mlada Fllípková

Ústava 9. května 1948 zaručovala rolníkům soukromé vlastnictví do 50 ha. Už 14. 10. téhož roku se konalo utajované zasedání ÚVKSČ zcela ve smyslu Gottwaldova výroku. Jak si s touto otázkou poradil Stalin v třicátých letech v SSSR, víme. Tam šlo o totální likvidaci ekonomickou a fyzickou rolnictva, počítáno miliony. Na naše váhy položíme asi 4000 ožebračených a rozkulačených rodin, obrovská čísla odsouzených sedláků, padly i tresty smrti. Na utajovaných poradách prohlásil tehdejší ministr zemědělství Ďuriš: „Nemusíme ústavu měnit, máme možnost, aby sami vlastníci ji porušovali… neplní dodávky, máme možnost uvalit sankce.“ Dle vytipovaných opět tajných cílených seznamů se postupovalo – dle ústavy – takto: stanovení nesplnitelných dodávek, nepůjčování zemědělských strojů, povinnost zůstat na hospodářství, v opačném případě jen na potomky čekal těžký průmysl, doly, zákaz studia, vylučování ze studií, objevilo se slovo kulak, rusky pěst, vesnický boháč, vykořisťovatel. Míra většinou stanovena výměrou půdy 20 ha. Vojáci z rodiny kulaka – a jednalo se i o menší výměry, nesměli mít zbraň, sloužili u tzv. PTP, „černých baronů“ – sloužili tam i synové ze šlechtických rodin a mladí kněží, inteligence. Mezi vykořisťované nepatřili jen čeledíni a děvečky, ale i příslušníci rodiny včetně dětí.

Vše se naplno rozjelo v letech 1950 – 53. V roce 1951 po přijetí zákona o JZD se vesnice octla uprostřed Akce Kulak, nastala vlna procesů, často vyvolaná tzv. terorismem, konstruovanými procesy. Sedláci nebyli jedinými obětmi, velké procesy byly vedeny v Brně se Zelenou internacionálou – kněží, katoličtí intelektuálové, spisovatelé – ruralisté, paralelně živnostníci a továrníci, a ironií dějin i ti, kteří celou věc nastartovali a jejichž jména bychom našli pod příslušnými likvidačními nařízeními – v roce 1952 dosáhly procesy na ÚV KSČ a vyžádaly si například hlavy R. Slánského, Otty Šlinga, na doživotí byla odsouzena M. Švermová, vysoké tresty – Smrkovský, Husák…

Téměř každá obec měla svoje „Babice“. Na Voticku to byl případ Slepička. František Slepička byl mladý zběh z vojny, zřejmě neodpovědný dobrodruh, ale postaven do pozice štvance, strhl lavinu tragedií. Narodil se v Jankovské Lhotě v rodině zemědělce r. 1929, z vojny zběhl – ukořistil motocykl i zbraně, snad byl zastřelen až v roce 1954 při přestřelce v Dubně u Příbrami, jako psanec se pohyboval neuvěřitelných pět let na Voticku, Vlašimsku, Sedlčansku, Neveklovsku. Ukrýval se v zámku Zvěstově a za asistence syna majitele A. Jaroše zastřelil tajemníka ve Zlatých Horách Burdu. V procesu se Slepičkovou skupinou padly dva tresty smrti a jeden z obviněných zemřel přímo v klášteře ve Voticích, kde bylo sídlo bezpečnosti, na následky týrání. O tom vypovídá malá ale velice emotivně zpracovaná prezentace v muzeu v klášteře františkánů ve Voticích (video připravila historička L. Petráňová). Následovala smršť vysídlování a procesů. Byla vytvořena Bezpečnostní pětka, tresty byly vysoké. Kulaka zavřeme pro jednu slepici, pro sto vajíček, vyjadřovali se tajemníci MNV. „Důvody, pro které jste byl jmenován vesnickým boháčem dosud nepominuly.“ Odpovídá votický tajemník tehdejšího MNV na jedno odvolání. Dobovým znamením bylo i to, že 50 procent tehdejších prokurátorů tvořili jednoroční absolventi práv pro pracující.

Pro příklad, kvetoucí obec Jiřín byla takto zničena. Z 37 usedlostí bylo vysídleno sedm, Macháček a Hedvik šli do vězení – na uran, a seznam – jména nám místně tak povědomá: Sejk, Vrtiška, Aixner, Repetný, Kvěch, Jiroušek… Dlouhý seznam!

Zabrání majetku a téměř okamžité vystěhování – většinou proběhlo v noci, zákaz, byť se jen pohybovat v okolí bývalého bydliště. Taková až zarážející podobnost: tak jako po vysídlení našeho kraje pro účely SS byla povolena na Dušičky návštěva hrobu.

Důsledky jasné: neobdělaná půda byla nuceně přidělována zůstalým, nevýkonnost, chátrání, ale hlavně morální rozpolcenost vesnice, jejíž skladba byla zničena. Samo sebou zde sehrála svou úlohu probuzená „třídní zášť“, neblahé dělení na bohaté a chudé. Za vědecké studie tu jmenuji L. Petráňovou Zjizvená (ne)jenom podblanická vesnice z roku 1997, existuje i několik dobrých románů (Hájíček, Vaculík), filmů, ale na můj dotaz v archivu Benešov mi bylo řečeno, že jde o citlivé a archivně nezpracované – rozpracované(?) téma. Nemusíme být badateli, ale co se to tu událo před sedmdesáti lety, bychom vědět snad směli a měli.

Trocha vzpomínek na rozkulačení Jírovic, Jarkovic a Semovic.

Pokouším se rozvzpomenout na dobu na dobu už dávnou. Výše uvedené vesnice utrpěly za protektorátu velmi. Semovice byly zcela zdevastovány výbuchem. Do Jarkovic jsme se jako rodina vrátili 6. srpna 1946. Začalo období nápravy zkázy. Začalo to velikým elánem. V hospodě Na Kukačce se hrálo v nových kulisách divadlo, a nejen dětské, ale i velké kusy: Paličova dcera, Maryša. Neviděla jsem lepší Maryšu, než byla hvězda ochotníků paní Turková z Jírovic. V sobotu se tančilo, hrála dechovka, hasiči cvičili, maškary byly slavné. Pak se vše zlomilo. Prý (dětské vzpomínky) ke Kadeřábkovým, řečeným U Baršů, nastoupil ke koním Palko, Slovák. Baršů statek byl v troskách, stál v ohnisku výbuchu, vše se stavělo na dluh, těžce získaný. Pan Kadeřábek byl výborný sedlák, choval i ovce – černohubky. Onen Palko mu poškodil koně a nervózní hospodář ho zkopal. Čeledín se pomstil ve velkém. Mezi místní se vmísil sňatkem. Jeho tchán, počeštěný Maďar Ondřej Bartoš, se alespoň zúčastňoval jírovického života. Ale tento, naprostý parvenu, způsobil (nevím jak, ale jako šéfa si ho pamatuji), že vystěhovali sedláky ze starých ctihodných statků,

Marušákovy, Divůčkovy, Brázdovy, ze Semovic Kadeřábkovy. Dluhy si musel vzít Kadeřábek s sebou, jeho nadaná dcera Marie nesměla studovat. Na jejich místa povolali – tehdy se říkalo „cikány". Prostě etnikum, které se neumělo sžít se vsí a naopak. Statky byly zdevastovány, nejhůř Brázdův u silnice, krásná brána pobořena, futra a dveře vytrhané. Ostatně brzy zmizeli. Nezapomenu na setkání s jednou ženou z nich, na cestě Trnice nad Jírovicemi, když jsem šla s paní Černou. Mimikou, gesty a pláčem nám líčila to soužití. Řekla, že je sem hnaly úřady.

Divadlo se nehrálo, májové pobožnosti – nezapomenu na naškrobené oltářní pokrývky v kapličce, dílo chromé Anežky Konrádové – vše ustalo. Alexandr Ivanovič Gercen končí své paměti Byloe i dumy: „Prokleto budiž panování Mikuláše I. Na věky věků…" – Já to volám za komunismem.
[Brigita Hertlová]

Ano, pamětníci. A je jim dnes, pokud žijí, osmdesát a více. Jak uvedla svou vzpomínku pamětnice BH citátem Petra Chelčického: „…Jako stín chytaje, an přede mnou utíká…" Dějiny jsou dnes podivně chápány jako to, co pamatujeme. A jako mantru opakujeme, musíme to vědět, aby se to neopakovalo. Opakování je přirozenou variací dějin, dějiny jsou vše, co se stalo, a jako pamětníci přispějeme jen k tomu, abychom nezkreslovali tak či naopak. Ve votickém muzeu uvidíte nejapné karikatury vesnických boháčů, tlustí, ve vestách a vysokých botách s doutníkem, blahobytní. A já jako dítě jsem tak ráda chodila v Jírovicích do statku č. 1 (Marušákovi) se spolužačkou Jarkou ze školy. Rodiče byli na poli. Velká světnice, pec, v troubě velká kameninová mísa plná placek, knedlíků, každý si bral, jak přišel. Sedlák chodil spát po půlnoci, hřebelcoval koně, ráno vstávali – no velmi brzy. Tak žili „vesničtí boháči, kulaci". A přece hráli divadlo, pan Marušák například v osudem předurčené roli Lešetínského kováře od Svat. Čecha, vedl májové pobožnosti, četlo se. Co mi kdo napovídá?

A závěr. V knize Josefa Petráně Dvacáté století v Ouběnicích (2009) je citována reflexe sedláka Josefa Hedvika, vede roku 1968 pomyslný dialog se svým svědomím: „Ptám se vás pro spravedlnost světa: byli byste dnes schopni ve svém stáří stát za těch těžkých okolností na mém místě a neumřít pod tíhou osudu? Chodili jsme spolu do školy, v životě jsme si pomáhali navzájem a takhle to dopadlo. Ptám se nakonec, kdo ztratil víc, já nebo moji žalobci? Já ztratil hektary, oni největší příležitost jejich života při své neomezené moci a mé největší bezmocnosti a zoufalství – ukázat svou lidskou tvář."

Roku 1954 Akce K formálně skončila, nějaké pokusy o nápravu, restituce… Potrestán nebyl nikdo. „Zákon nebyl porušen."

Vzpomínka knihovnická

Moje láska ke knihám, snad zděděná po tatínkovi, se od útlého dětství rozvíjela. Někdy v šesté třídě, to bylo v roce 1951, jsem začal pomáhat v místní knihovně paní učitelce Strnadové, starší svobodné dámě, jejímž byla místní knihovna koníčkem. Spolu se mnou pomáhaly paní učitelce půjčovat i jiné děti, většinou moji blízcí kamarádi.

Text: Pavel Theiner

Uměli jsme půjčovat knihy, vyhledávat v seznamech i regálech, zařazovat vrácené knihy zpět, přebalovat nové knihy, vpisovat výpůjčky do čtenářských legitimací a dost nás to tenkrát bavilo. Čtenářů bylo v Bystřici velmi mnoho, takže nás mělo pět co dělat, abychom stačili všechny obsloužit.

Střídalo se nás asi deset a měli jsme rozepsané služby. Půjčovalo se dvakrát v týdnu, myslím že v úterý a ve čtvrtek po dvou hodinách, od pěti do sedmi hodin večer. Jako odměnu jsme od paní učitelky po uzavření knihovny vždy dostali bonbón a pochvalu.

Jednou se nás těsně před prázdninami paní učitelka zeptala, jestli jí pomůžeme s přebalováním knih. Každá kniha v knihovně byla totiž přebalena balícím papírem a na téměř všech starších knihách už byl přebal velmi špatný.

Protože pro paní učitelku jsme byli ochotni udělat všechno, slíbili jsme jí, že se v průběhu prázdnin pokusíme vyměnit opotřebované obaly u co nejvíce knih. Nejstarší z nás, Láďa Hrubý, dostal klíč od knihovny a určil dny a hodiny, kdy se v knihovně bude přebalovat a my jsme podle možností chodili na brigádu (ta ovšem byla zadarmo).

Sešlo se nás vždy nejméně pět a během krátké doby jsme se tak vycvičili v přebalování knih, že se postupně regály začaly pročišťovat.

Povzbuzením nám bylo i to, že v knihovně byl vyvěšen seznam pomocníků a u každého byl jím přebalený počet knih. Na konci prázdnin jsme paní učitelce mohli oznámit, že jsou přebaleny všechny knihy, které to potřebovaly a bylo jich kolem dvou tisíc, z celkového počtu asi 2500.

Láďa Hrubý nás tehdy postavil v knihovně do řady a za účasti paní učitelky, která tím projevila nevšední smysl pro humor, nám podle počtu přebalených knih udělil knihovnické hodnosti. Já jsem se stal například „vrchním podknihovníkem" za třetí nejvyšší počet přebalených knih.

Naši úlohu po několika letech převzala nová generace pomocníků, ale my jsme na to rádi ještě dlouho vzpomínali.

Co jsme prožili a na co se těšíme v Kulíšku

Text, foto: Radka Macháčková

STALO SE

Popelka
Děti z dramatického kroužku zahrály před svým publikem pohádku Popelka. Musím mladé herečky moc pochválit. Na jevišti sice stály poprvé, měly trému a strach z toho, že zapomenou text, ale nakonec jim vše klaplo a odměnou byl velký potlesk. Potlesk patřil také Jirkovi Šilhovi, který nám dokonale pomohl s hudebním doprovodem.

Zvuková lázeň tibetskými mísami.
Kdy se vám poštěstí jít na koncert, kde si lehnete, přikryjete se dekou a posloucháte. A ještě to není koncert ledajaký, ale léčivý. Ten kdo přišel na zvukovou lázeň do Kulíšku, to prožil na vlastní oči a uši. Zvukovou lázeň pořádáme v Kulíšku již po několikáté a vždy s velkým úspěchem. Těšit se na zvukovou lázeň můžete zase za rok.

Jarní příměstský tábor
Tábor nám v pondělí začal dost nešťastně, vítr nám „odnesl“ skoro všechny děti. V úterý celá parta už vyrazila do Benešova. Zaskotačili jsme si v Green parku na prolézačkách a pak navštívili modelářskou výstavu v DDM. Týden utekl jako voda, ale byl to týden plný her, sportování a také mlsání. O skvělé jídlo se nám opět postarala Olinka a za to jí patří velké poděkování.

ZVEME VÁS

Vítání jara 19. 3. 2020 v 15 hodin
Všichni se sejdeme v pracovně v Kulíšku. Vyrobíme si papírové lodičky a květiny. Pak popadneme Moranu, (také papírovou) a doneseme ji k potoku.

Uvidíme, jestli nám ta zima odpluje, nebo ne.

ZE SPOLEČNOSTI

Kdo v srdcích žije, neumírá.

V únoru tomu bylo již 10 let, co nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička paní Marie Kocurová z Bystřice.

S láskou stále vzpomínají Ivouš, Evina, Fanda a Maru s rodinami.

Vám všem děkujeme za tichou vzpomínku !

Lvíčátka si prima dny užijí i bez sněhu

Zima si letos s námi pěkně hraje. I když sníh letos krajinu moc nepoprášil, i tak jsme nemohli zapomenout na zimní období. Třída Lvíčátek si uspořádala zimní olympiádu.

Text, foto: Petra Kubálková, Andrea Křížková, Štěpánka Šobrová

Soutěžili jsme v různých disciplínách – skoky na lyžích, curling, biatlon, jízda na bobech aj. Ze začátku týdne byl „náročný trénink“, výroba vybavení na jednotlivé sporty, abychom zvládli všechny disciplíny. Ale stálo to za to!

Olympijské hry byly zahájeny ceremoniálem, státní i třídní hymnou. Lvíčátka pilně trénovala, a proto je v závěru zimních olympijských her čekala velká odměna formou medailí, diplomů a vítězné písně. Naši dva kamarádi, hokejisti, nás všechny mile překvapili zajímavou přednáškou o hokeji, hokejové výstroji.

Naše výprava navštívila Eskymáky, o kterých jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací. I když jsme nemohli stavět iglú ze sněhu, využili jsme ve třídě spousty jiných materiálů. Paní učitelky pro nás připravily zajímavé pokusy s ledem, umělým sněhem, což bylo velkým zpestřením. Také jsme si zahráli na Eskymáky, chytali jsme ryby a sami si připravili rybičkovou pomazánku.

Podívali jsme se do dob minulých, kdy jsme zavítali do světa dinosaurů. Ve třídě jsme si postavili paleontologickou laboratoř, kde jsme bádali a objevovali zkameněliny, vyzkoušeli si, jak funguje sopka, poznali spoustu druhů dinosaurů, jejich děsivé zvuky…

Velkým překvapením bylo, když jsme zjistili, jak se velikostně liší dětská stopa a stopa dinosaura. Vyzkoušeli jsme si různé výtvarné techniky při ztvárňování dinosauřího světa.

Počasí je nepředvídatelné a stále plné překvapení, ale i tak nám úsměv na tváři přetrvává a těšíme se na další krásné společné dny.

Pozitivně naladěné dny Vám přeje kolektiv mateřské školy.

Vážná hudba není jen pro vážné lidi

Text, foto: Zuzana Červová

Přiblížit dnešním náctiletým klasickou hudbu nemusí být protivné, pokud se s dětmi vypravíte do krásného prostředí koncertního sálu na program určený právě jim. Slavnostní Dvořákova síň Rudolfina nás přivítala programem pod názvem Kdo se bojí filharmonie. Pořadem prováděla Marta Issová, za dirigentským pultem stál Ondřej Vrabec. Krátké ukázky z děl významných autorů vyjadřovaly pocity, nálady, vnitřní rozpoložení člověka tak, jak to dokáže právě hudba. Pochopit, co se to vlastně odehrává ve skladbách napsaných v dávných časech, není vždy jednoduché. Tyto programy velmi hezky přibližují, na co se při poslechu zaměřit, jak vnímat krásu daného díla. Klasická hudba, která se často označuje jako vážná, skutečně není jen pro vážné lidi. Mnohá hudebně zpracovaná témata jsou veselá, navíc moderátorka byla vtipná i zábavná.

Ukazovat dětem mnohé z učebních plánů mimo školu je dnes poměrně dostupné. V případě koncertů v Rudolfinu k tomu přistupuje i možnost navštívit nádherné prostředí ve společenském oblečení. Přínosem je i to, že dětem o daném tématu nepřednášejí učitelé u tabule. Výuku to nesmírně obohatí.

Moje zkušenosti z mnohých exkurzí a v neposlední řadě návštěv koncertů v Rudolfinu potvrzuje, že to dětem rozšiřuje všeobecný rozhled a umožňuje jim to i lepší orientaci při výběru dalšího vzdělávání.

Lyžařský zájezd

Text: N. Hnátková a L. Rezková **Foto:** Milena Gruberová

Dívky byly ubytovány na chatě Popelka a chlapci na chatě Baraba, kde jsme se i starvovali.

Ačkoli bylo první den špatné počasí, šli jsme na sjezdovku, kde jsme byli rozděleni do čtyř družstev. Každá skupina se svým učitelem dělala různá cvičení s hůlkami i bez.

Jednoho dne, když jsme se vzbudili, zjistili jsme, že nejde elektřina, a proto jsme se procházkou vypravili k místnímu kostelu. Po cestě jsme se koulovali a navzájem strkali do sněhu.

Poslední den lyžování se někteří z nás dopoledne vydali na nedalekou červenou sjezdovku. Při odpoledním lyžování se konaly závody ve slalomu na lyžích, čímž pro nás skončil nezapomenutelný lyžařský zájezd. Chtěli bychom tímto poděkovat všem učitelům za velkou trpělivost s našimi „držkopády“ a komediálními výstupy.

Ovoce a zelenina do škol

Text a foto: Zuzana Bartošová

Naše škola se účastní školního projektu Evropské unie s finanční podporou EU „Ovoce a zelenina do škol“ a „Mléko do škol“.

Žáci dostávají v rámci dotací zcela zdarma jedenkrát týdně ovoce nebo zeleninu a mléčný výrobek (krabičku mléka, jogurt, sýr).

Jistě je to příjemné obohacení školních svačinek.

V lednu nás dodavatel potěšil mimořádnou dodávkou exotického ovoce (avokádo, mango, nashi, kiwi, granátové jablko, meloun, physalis).

Největší úspěch měla ochutnávka granátového jablka.

Ve čtvrtek 20. 2. navštívil naše nejmenší žáčky (1. - 3. třídu) Bovýsek, maskot společnosti Bovys. Povídal si s dětmi, dával jim hádanky a společně zvládli i poznávačku ovoce a zeleniny. Za odměnu rozdal pěkná pexesa na procvičení angličtiny.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
ZŠ BYSTŘICE

26. března 2020 od 14:00 do 16:00
budova 1. stupně

pro budoucí prvňáčky
a jejich rodiče

ZÁPIS DĚTÍ

do 1. třídy ZŠ Bystřice

školní rok 2020/2021

1. dubna (středa) **13.00 – 17.00 hod** **2. dubna (čtvrtek)** **13.00 – 16.00 hod**

Zapisují se děti, které do 31. srpna 2020 dovrší věk 6 let a děti, kterým byl v roce 2019 povolen odklad školní docházky.

Odložení povinné školní docházky lze uskutečnit rozhodnutím ředitele školy na základě písemné žádosti zákonného zástupce dítěte a vyjádření pedagogicko-psychologické poradny a odborného lékaře, které podle §37 školského zákona 561/2004 Sb. musí rodiče přinést k zápisu.

K zápisu vezměte s sebou:

- rodný list dítěte
- občanský průkaz zákonného zástupce
- obuv na přezutí

Lukostřelci

Text: Bohumil Spálenka

22. a 23. února proběhlo v Humpolci 28. Mistrovství České republiky v halové lukostřelbě žáků za účasti 133 lukostřelců z 18 klubů. Bystřici reprezentovali starší žák Matyáš Křivánek, starší žákyně Veronika Vrtišková, mladší žákyně Johanka Filípková a mladší žáci Dalibor Křivánek, Radek Tomis a Ondřej Chlupsa.

V sobotu dopoledne stříleli kvalifikaci mladší žáci a žákyně. Naši lukostřelci dopadli takto: D. Křivánek 1. místo, nástřel 554 bodů, O. Chlupsa 14. místo (459 bodů, R. Tomis 16. místo, 452 bodů, J. Filípková 8. místo, 519 bodů. Odpoledne stříleli starší žáci a žákyně. M. Křivánek (28. místo 370 bodů), V. Vrtišková (19. místo 461 bodů). Ti si ještě v sobotu odstříleli 1. kolo eliminačních soubojů. Matyáš prohrál s Pospíšilem z Kroměříže a Veronika prohrála s Peterkovou z Votic.

V neděli pokračovalo mistrovství eliminacemi jednotlivců. Johanka nejdříve zvítězila nad Viky Budínovou z Votic a v dalším utkání prohrála po vyrovnaném souboji s Teo Večerkovou z Opavy, pozdější vítězkou kategorie mladších žákyň. Ondřej vypadl v prvním kole s Jindrou Kopeckým z Prostějova. Radek prošel do druhého kola přes Adama Šomku z Prostějova. Ve druhém kole nastoupil proti Daliborovi, který měl v prvním kole jako vítěz kvalifikace volný postup. Mezi osm nejlepších postoupil Dalibor, kde vyhrál nad Gibišem z Kyšice. Do finále postoupil vítězstvím nad Kološem z Ostravy. Ve finále pak porazil dalšího ostraváka Vojvodíka a získal titul Mistra republiky v kategorii mladších žáků.

Po jednotlivcích přišla na řadu soutěž družstev. Naše družstvo mladších žáků obsadilo v kvalifikaci třetí místo. Protože do eliminací postoupila jen čtyři družstva, měli jako prvního soupeře druhého z kvalifikace, družstvo Znojma. Po vyrovnaném souboji rozhodoval rozestřel (každý střelec družstva vystřelí jeden šíp), který jsme vyhráli 26 ku 22 bodům a postoupili do finále. Tam se střetli s družstvem Votic, které vyřadilo vítěze kvalifikace družstvo Ostravy. Opět svedli velmi vyrovnaný souboj, který rozhodoval rozestřel. Obě družstva měla shodný nástřel 25 bodů, a tak o vítězi rozhodoval zásah šípu blíže středu terče a to byl šíp Votic. Pro nás zbyla stříbrná medaile za druhé místo.

Zlato Dalibora a stříbro družstva je úspěch pro bystřický oddíl lukostřelby. Medailistům ještě jednou gratuluji k medailím, všem účastníkům mistrovství pak děkuji za reprezentaci bystřické lukostřelby a přeji jim mnoho úspěchů ve venkovní lukostřelbě. Poděkování patří i vedení města Bystřice, které nám umožňuje zimní přípravu.

Pokračování historek z ordinace:

Text: Růžena Dvořáková

„Na to vyšetření mě objednali a zatím jsem šel na ty cecíky.“ – míněno EKG.

Pane N., máte zase vyšší tlak, to se mě tak bojíte?“ a pacient rozšafně odvětil: „Já vám ani nevím, jestli je to hrůza, nebo strach…“

V ordinaci byla drobná, velice přemoudřelá holčička. Její rodiče mi vyprávěli, že když si z porodnice vezli spícího bratříčka, o nějž zrovna moc nestála, prohlásila: „Asi je chcíplej, nevyhodíme ho?“

Doporučuji pacientce, aby nosila rukavice: „Ale já je nosím celou zimu!“ A po chvíli zamyšlení dodává: „Ale jen v kapse…“

„Paní M., proč nechcete sluchadlo, vždyť už skoro neslyšíte?“ „Ále, to je k ničemu, sousedka ho taky měla – a nenosila ho!“

Konverzace u lékaře:
„Tak co byste potřeboval?“
„Já nevím.“
„Tak proč jste tady?“
„Protože jsem objednanej!“

Žádost rodiny: „Paní doktorko, mohla byste nám pro babičku předepsat vodítko?“
Na můj užaslý tázavý pohled se paní opravila: „Vlastně chodítko!“

Dotaz v 7.00 hod. ráno: „Snídal jste?“
A nevrlá odpověď: „Nevím!!!“

Ptám se, zda pacient neměl teplotu: „Paní doktorko, já je nemívám. Ani kdyby mi hlavu uřízli, já teplotu mít nebudu!“

Pacient žádá: „Paní doktorko, podívala byste se mi na ta záda? Třeba jen z dálky!“

Řezník: „Já se u vás léčím s červenkou!“ „To by ale bylo pomalu na porážku???“
(Jedná se o kožní onemocnění – růžovka.)

A na závěr upřímný povzdech jednoho pacienta: „Jak vám to mám povědět, abyste tomu porozuměla…“

Vyhráli jsme Pohárek!

Text, foto: Pavel Němec

Oblastní přehlídku divadelních monologů a dialogů Pohárek SČDO 2020 vyhrála v sobotu 29. 2. 2020 Růžena Dvořáková (Divadlo BANDA Bystřice). Gratulujeme k nominaci na národní přehlídku Pohárek SČDO ve Velké Bystřici, kde bude sebe, Divadlo BANDA, město Bystřici, ale i náš kraj reprezentovat ve dnech 5. – 7. června 2020. A už dnes držíme palce!!!

Půljablkoň

K objevování různých zákoutí hudby se v tomto hudebním uskupení setkávají

lídr skupiny Jablkoň Michal Němec a zpěvačka výjimečného hlasu Marie Puttnerová.

Jejich spolupráce začala v roce 2013 a jen o rok později vydali první album. V roce 2018 pak za účasti řady zajímavých hostů vypustili do světa další zajímavé album, nazvané Světelné léto.

Jejich písničky jsou sice nejsnáze zařaditelné do přihrádky s nápisem Folk, ale… Texty jsou většinou hravé, nabízejí však i náměty k docela vážnému přemítání. Michal Němec dokáže i s úsporným nástrojovým obsazením vyčarovat poutavé hudební nálady. Zážitek z nich pak umocňuje výjimečný hlas Marie Puttnerové.

Nenechte si tento koncert, který jistě bude předehrou nastupujícího jara, ujít!

Pila Božkovice nabízí:

KRÁLÍK s.r.o.

- fošny
- prkna
- trámy
- pořez vašich kmenů
- volné kapacity na těžbu a dopravu

tel: 603 423 826 M. Králík
e-mail: info@kraliksro.cz

Drogerie Duhová Amálka

Akce na měsíc březen: (od 9. 3. 2020 do 14. 3. 2020)

ke každému nákupu nad 500 Kč DÁREK ZDARMA V HODNOTĚ 50 Kč

nebo nákupu nad 1000 Kč DÁREK ZDARMA V HODNOTĚ 100 Kč

(platí pro nákupy včetně zboží ve slevě)

Drogerie Duhová Amálka

Kupón na dárek zdarma k nákupu

nad 500 Kč

Platnost 9. 3. - 14. 3. 2020

Drogerie Duhová Amálka

Kupón na dárek zdarma k nákupu

nad 1000 Kč

Platnost 9. 3. - 14. 3. 2020

zpracováváme:

- účetnictví
- vedení daňové evidence
- daňová přiznání
- mzdy

pro plátce DPH:

- zpracování podkladů pro DPH
- vedení záznamní povinnosti
- elektronická podání DPH i kontrolní hlášení

Zdeněk Dvořák

Daňová a účetní firma DANE ZID s. r. o.

Bystřice:
Dr. E. Beneše 26

- kancelář Bystřice Dr. E. Beneše 26
- praxe více než 20 let
- pracujeme na smlouvu a cena je stanovena dle možností podnikatele
- zastupujeme při jednání s F, ZP a OSSZ
- informace a poradenství je zdarma
- kontakt: mobil: 604 700 123, e-mail: zid@centrum.cz nebo osobně v naší kanceláři

PRODEJ CHOVNÉ DRŮBEŽE

(z veterinárně kontrolovaných chovů, které zaručují kvalitu a vysokou užitkovost)

Prodej Bystřice 29. 4. 2020 ve 12:30 hod. (parkoviště na náměstí)

Kuřice černé, červené, kropenaté, bílé (nesou bílá vejce), **sussex** (hnědá vejce, vysoká užitkovost), **Vlaška a kuřice Modrá, kohoutci**

Kačeny pekingské (bílé brojlerové), **Moularden** (kříženec pižmové a pekingské kachny), **Husy bílé, Krůty** (kanadské širokoprsé brojlerové), **Kalimera** (selské brojlerové kuře), **Brojlerová kuřata, Perličky**

Info a objednávky:

Gallus Extra s. r. o.
Hubenov 20
588 05 Dušejov

tel. 567 212 754, 567 214 502
mob. 731 701 331, 734 833 158
volejte po - pá 7-15h!

email: info@prodej-drubeze.cz
www.prodej-drubeze.cz

MOBILNÍ PEDIKÚRA

M i c h á l k o v á M a r t i n a

733 214 147

POSKYTUJI PROFESIONÁLNÍ PEDIKÚRU

A DALŠÍ NOVÉ SLUŽBY

APLIKACE NEHTOVÝCH ROVNÁTEK
INDIVIDUÁLNÍ SILIKONOVÉ KOREKTORY

- VHODNÉ I PRO DIABETIKY A DĚTI
- V POHODLÍ VAŠEHO DOMOVA
- NA VAŠE OBJEDNÁNÍ
- S KVALITNÍ PÉČÍ

Sbor dobrovolných hasičů Bystřice pořádá dne

28. 3. 2020

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

a elektrických spotřebičů

ve městě **Bystřice** a osadách **Semovice, Opřetice, Hutě.**

Veškerá elektrozařízení musí být v nerozebraném stavu.
Šrot umístěte v ranních hodinách před dům (s těžkými předměty vám pomůžeme).